

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/205/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020201200
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1020201200.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13
2S/205/2020

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členiek senátu JUDr. Marty Barkovej a JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M., v právnej veci žalobcu: GGFS s.r.o., IČO: 47079690, so sídlom v Bratislave, Sasinkova 5, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária MCL, s. r. o., IČO: 50074369, so sídlom v Bratislave, Mostová 2, za ktorú koná advokát JUDr. Ing. Matej Firický, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, IČO: 31797903, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, za účasti: Slovenské technické múzeum, IČO: 31297111, so sídlom v Košiciach, Hlavná 88, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9082/9000/2020 zo dňa 20.7.2020, takto

rozhodol:

1
2S/205/2020

Krajský súd v Bratislave návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe **z a m i e t a .**

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Rady Úradu pre verejné obstarávanie č. 9082/9000/2020 zo dňa 20.7.2020 spolu s rozhodnutím Úradu pre verejné obstarávanie č. 5315-6000/2020 zo dňa 27.5.2020 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa **p r i z n á v a** voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

Ďalšiemu účastníkovi sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

18
2S/205/2020

I. Priebeh administratívneho konania

1. Ďalší účastník konania Slovenské technické múzeum (ďalej aj len Slovenské technické múzeum alebo kontrolovaný) vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky „Stravovacie poukážky pre zamestnancov Slovenského technického múzea“ vo Vestníku verejného obstarávania č. 37/2020 dňa 12.2.2020 pod značkou 9516-WYS. V závislosti od predmetu zákazky, typu kontrolovaného a

predpokladanej hodnoty zákazky vo výške 150.000,- € bez DPH, ide o podlimitnú zákazku na poskytnutie služieb.

Kontrolovaný v súťažných podkladoch v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 2 „Predmet zákazky“ v podbode 2.3 uviedol: „Predpokladaná hodnota zákazky: 180.000 EUR.“

Vo výzve na predkladanie ponúk zverejnenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 37/2020 dňa 12.2.2020 pod značkou 9516-WYS v oddiely II. „PREDMET ZÁKAZKY“ v bode II.1) „ROZSAH OBSTARÁVANIA“ v podbode II.1.5) „Celková predpokladaná hodnota“ sa uvádza iná suma: „150 000,00 EUR bez DPH“.

V súťažných podkladoch v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 4 „Variantné riešenie“ v podbode 4.1 uviedol: „Neumožňuje sa predložiť variantné riešenie.“

V súťažných podkladoch v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 4 „Variantné riešenie“ v podbode 4.2 uviedol: „Ak súčasťou ponuky bude aj variantné riešenie, variantné riešenie nebude zaradené do vyhodnotenia a bude sa naň hľadieť akoby nebolo predložené.“

V súťažných podkladoch v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 10 „Vysvetľovanie“ v podbode 10.1 uviedol: „V prípade nejasností alebo potreby objasnenia informácií potrebných na vypracovanie ponuky a na preukázanie splnenia podmienok účasti uvedených v súťažných podkladoch, v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, alebo inej sprievodnej dokumentácii k súťažným podkladom poskytnutej verejným obstarávateľom v lehote na predkladanie ponúk, záujemca môže požiadať o vysvetlenie podľa § 48 zákona o verejnom obstarávaní prostredníctvom systému EVO.“

V súťažných podkladoch v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 12 „Zábezpeka ponuky“ v podbode 12.1 uviedol: „Zábezpeka sa nepožaduje.“

V súťažných podkladoch v časti B „Opis predmetu zákazky“ bod 1 uviedol: „Predmetom zákazky je zabezpečenie stravovacích poukážok v papierovej forme pre zamestnancov STM v zmluvných stravovacích zariadeniach, supermarketoch, hypermarketoch a potravinách prevádzkovaných na území Slovenskej republiky akceptujúcich stravovacie poukážky v papierovej forme (ďalej len „poukážky“).“

V súťažných podkladoch v časti B „Opis predmetu zákazky“ bod 3 kontrolovaný uviedol: „Nominálna hodnota stravovacej jednotky je minimálne 4,00 EUR.“

V súťažných podkladoch v časti B „Opis predmetu zákazky“ bod 4 uviedol: „Celkové predpokladané množstvo stravovacích jednotiek odobratých ročne je cca: 22 500 ks.“

2. Žalobca podal žiadosť o nápravu a následne námietky proti podmienkam uvedeným v iných dokumentoch potrebných na vypracovanie žiadosti o účasť, ponuky alebo návrhu poskytnutých kontrolovaným.

Žalobca v bode A namietal stanovenie požiadavky na predmet zákazky spôsobom, ktorý akceptuje len papierovú podobu stravných lístkov. Mal za to, že kontrolovaný v súťažných podkladoch v opise predmetu zákazky vylúčil jeden z plnohodnotných spôsobov, ktorým je možné naplniť účel obstarávaného predmetu zákazky, čím bezdôvodne a protizákonne obmedzil hospodársku súťaž. Existujú dve formy stravných poukážok - papierové stravné lístky a elektronické stravné karty. Umožnenie dosiahnutia účelu predmetnej súťaže len prostredníctvom jedného vybraného riešenia (papierové stravné lístky) má podľa jeho názoru za následok obmedzenie hospodárskej súťaže a diskrimináciu potenciálnych záujemcov/uchádzačov, ktorí by boli schopní splniť účel verejného obstarávania prostredníctvom elektronických stravovacích poukážok (kariet).

V bode B námietok žalobca namietal nesúlad informácií týkajúcich sa stanovenia predpokladanej hodnoty zákazky a považuje ich za zmätočné porušujúce princíp transparentnosti. Vynásobením nominálnej hodnoty stravovacej jednotky 4,- € a celkového predpokladaného množstva stravovacích jednotiek odobratých ročne 22.500 ks dostal výsledok 180.000,- €, nie 150.000,- € ako sa uvádza v súťažných podkladoch.

Žalobca v bode C námietok namietal podmienky vybavenia žiadostí o vysvetlenie v rozpore so zákonom. Súťaž je vyhlásená podľa § 112 a nasl. zákona č. 343/2015 Z.z., ktorý stanovuje podmienky vysvetľovania rozdielne pre podlimitné zákazky.

Kontrolovaný v súťažných podkladoch pri vysvetľovaní informácií uvedených v súťažných podkladoch alebo inej sprievodnej dokumentácii odkázal na § 48 zákona č. 343/2015 Z.z., ktoré sa vzťahuje na nadlimitné, nie na podlimitné zákazky. Keďže ide o podlimitnú zákazku, kontrolovaný musí pri vysvetľovaní uplatniť postup podľa § 113 ods. 7 zákona č. 343/2015 Z.z., nie § 48 tohto zákona.

Žalobca uviedol, že kontrolovaný sa v rámci zamietnutia žiadosti o nápravu vytýkaným nedostatkom vôbec nezaoberal.

3. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím č. 5315-6000/2020 zo dňa 27.5.2020 zamietol námietky žalobcu podľa § 175 ods. 3 zákona č. 343/2015 Z.z., pretože ich považoval za nedôvodné.

Žalovaný v súvislosti s bodom A námietok uviedol, že verejný obstarávateľ vymedzuje predmet zákazky na základe podrobného opisu s uvedením technických požiadaviek tak, aby spĺňal ním stanovený účel; môže uviesť aj formu za predpokladu, že nediskriminuje bezdôvodne iné do úvahy prichádzajúce formy. Dôležité pre proces verejného obstarávania je poznanie možností trhu, možností jednotlivých dodávateľov, možnosti získania kompletnej dodávky a pod. Zákon č. 343/2015 Z.z. nekonkretizuje predmet zákazky, čo do obsahu a rozsahu, toto ponecháva v kompetencii verejného obstarávateľa, ktorý musí postupovať v zmysle citovaného zákona a dodržiavať princípy verejného obstarávania. Kontrolovaný tak disponoval kompetenciou definovať predmet zákazky na zabezpečenie stravovania prostredníctvom stravovacích poukážok. S poukazom na znenie súťažných podkladov je zrejmé, že kontrolovaný v predmetnej verejnej súťaži nepripustil variantné riešenia v podobe elektronických kariet.

Inštitút variantných riešení by mal byť využívaný najmä v postupe zadávania zákazky inovatívnym partnerstvom; ide o fakultatívny inštitút a kontrolovaný nebol povinný ho aplikovať. Kontrolovaný tým, že nepripustil variantné riešenie a nepripustil zabezpečenie stravovania iným riešením ako prostredníctvom stravovacích poukážok, neporušil zákon č. 343/2015 Z.z.

Na trhu pôsobí dostatočný počet hospodárskych subjektov, ktoré sú schopné plniť predmet zákazky. Väčšina hospodárskych subjektov na trhu je schopná zabezpečiť stravovanie tak prostredníctvom stravovacích poukážok ako aj prostredníctvom elektronických kariet, a preto nemožno tvrdiť, že by kontrolovaný pripustením len jedného riešenia (stravovacích poukážok) zúžil hospodársku súťaž a bezdôvodne diskriminoval potenciálnych uchádzačov. Žalobca ako hospodársky subjekt má právo slobodne sa rozhodnúť, aký bude jeho predmet podnikania a aké služby sa rozhodne na trhu ponúkať. Nemôže byť dané za vinu kontrolovanému, že obstaráva predmet zákazky, ktorý žalobca nie je schopný realizovať, nakoľko kontrolovaný nerozhodoval o tom, v akej oblasti bude žalobca podnikáť.

Žalovaný doplnil, že táto problematika už bola predmetom skúmania v konaní č. 16663- 6000/2019-OD vo veci verejného obstarávania s názvom „Zabezpečenie stravných lístkov“ vyhlásenom verejným obstarávateľom Okresný súd Trnava vo Vestníku verejného obstarávania č. 222/2019 zo dňa 4.11.2019 pod značkou 31193-MSS. Výsledkom uvedeného konania bolo rozhodnutie úradu č. 16663- 6000/2019-OD zo dňa 21.1.2020, ktorým námietky v zmysle § 175 ods. 3 zákona č. 343/2015 Z.z. zamietol. Toto rozhodnutie úradu bolo potvrdené aj Radou úradu, ktorá rozhodnutím č. 3678-9000/2020 zo dňa 19.3.2020 odvolanie zamietla.

Žalovaný na základe toho dospel k záveru, že námietky sú v bode A neopodstatnené.

K bodu B námietok žalovaný uviedol, že PHZ sa určuje ako cena bez dane s cieľom ustanovenia postupu verejného obstarávania podľa finančných limitov. V predmetnom verejnom obstarávaní PHZ predstavuje 150.000,- € bez DPH, ide teda o podlimitnú zákazku na poskytnutie služieb. Kontrolovaný vo výzve na predkladanie ponúk uviedol výšku PHZ 150.000,- € bez DPH a v súťažných podkladoch výšku 180.000,- €.

Kontrolovaný vo vyjadrení k námietkam tvrdil, že PHZ vo výzve uvádzal bez DPH, ale celková cena za predmet zákazky na obdobie dvoch rokov vychádza z ceny stravného lístka – zmluvná cena je vypočítaná z hodnoty stravného lístka, kde sa DPH neuplatňuje; DPH sa určuje len z provízie. V tomto prípade je predmetom obstarávania celková cena za predmet zákazky v eurách s DPH. Uchádzači súťažia o províziu z ceny stravného lístka. De facto to znamená, že celková hodnota zákazky na dva roky je max. 180.000,- €.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. predpokladaná hodnota zákazky sa určuje ako cena bez dane z pridanej hodnoty s cieľom ustanovenia postupu verejného obstarávania podľa finančných limitov.

Na základe predloženej dokumentácie k výpočtu PHZ žalovaný zistil, že kontrolovaný v súťažných podkladoch určil PHZ ako súčin nominálnej hodnoty a počtu kusov stravných poukážok na obdobie dvoch rokov, t.j. $4 \times (2 \times 22.500) = 180.000$; výsledkom je suma 180.000,- €. Kontrolovaný v rámci toho istého dokumentu v závere uviedol sumu „PHZ v EUR bez DPH“ 150.000,- €. Žalovaný z predloženej dokumentácie nevedel úplne posúdiť kontrolovaného výpočet PHZ v EUR bez DPH, preto sa domnieva, že kontrolovaný ďalej postupoval pri výpočte PHZ tak, že zo sumy 180.000,- € určil 20% DPH, t.j. 30.000,- € alebo použil spôsob prepočtu percent, v ktorom sa celková cena vydela číslom 1,2, čím sa kontrolovaný domnieval, že znížil celkovú cenu o 20% sadzbu DPH. Tým mal následne za to, že stanovil PHZ v hodnote 150.000,- € ako cenu bez DPH.

Žalovaný uviedol, že kontrolovaný správne postupoval v časti výpočtu PHZ spôsobom súčinu nominálnej hodnoty a počtom kusov stravných poukážok na obdobie dvoch rokov t.j. $4 \times (2 \times 22\ 500) = 180\ 000$, a dospel k výslednej sume PHZ 180.000,- € a je v zmysle zákona určená bez DPH. Pri týchto premenných vo výpočte nie je možné uvažovať o DPH a určovať PHZ spôsobom, že je následne odpočítaná 20% sadzba DPH, nakoľko sa na stravné lístky DPH neuplatňuje. K uplatneniu DPH dochádza iba pri poskytovaní súvisiacich služieb s predmetom zákazky. Ak sa na stravné lístky neuplatňuje DPH, pri určovaní PHZ, nie je možné uvažovať o cene bez DPH alebo s DPH, nakoľko cena je konečná. Stravné lístky sú určitou formou platobných prostriedkov (krátkodobého finančného majetku), resp. ceninou, preto nie sú predmetom DPH. Pri nákupe stravných lístkov sa DPH odvádza len z provízie. Podľa § 34 Opatrenia Ministerstva financií SR zo dňa 14.11.2007 č. MF/24342/2007-74, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a účtovej osnove pre účtovné jednotky, ktoré nie sú založené alebo zriadené na účel podnikania: „na účte 213 - Ceniny sa účtuje stav a pohyb cenín, napríklad poštové známky, diaľničné nálepky, kolky, telefónne a ostatné karty, ak majú hodnotu pred ich vydaním, z ktorej sa bude môcť čerpať po ich vydaní do užívania. Ako ceniny sa účtujú i zakúpené stravné lístky do prevádzkarní verejného stravovania a servisné poukážky.“

Žalovaný však konštatoval, že uvedené pochybenie kontrolovaného pri určení PHZ nemalo vplyv na správne určenie finančného limitu a postupu vo verejnom obstarávaní; kontrolovaný postupoval v zmysle vyhlášky úradu o finančných limitoch, nakoľko využil podlimitný postup verejného obstarávania, ktorý patrí k určenej PHZ. Kontrolovaný sa nedopustil konania, kedy by zámerne určil nižšiu hodnotu PHZ, aby sa vyhol prísnejším postupom vo verejnom obstarávaní. Najväčší vplyv na vznik vyššie uvedenej situácie má napríklad nezapočítanie nominálnej hodnoty stravnej poukážky do výpočtu PHZ, nakoľko v tomto prípade dochádza k značnému zníženiu PHZ a vyhnutiu sa príslušným finančným limitom, a teda i prísnejším postupom vo verejnom obstarávaní, k čomu v tejto situácii nedošlo.

Finančný limit a príslušajúci postup vo verejnom obstarávaní bol určený správne a neprišlo k takému porušeniu zákona č. 343/2015 Z.z., ktoré by malo vplyv na výsledok verejného obstarávania. Vyššia PHZ by kontrolovanému umožnila stanoviť prísnejšie podmienky účasti podľa § 33 zákona č. 343/2015 Z.z.

Rozdiel vo výške PHZ uvedenej vo výzve na predkladanie ponúk (150.000,- € bez DPH) a v súťažných podkladoch (180.000,- €) žalovaný videl v pripočítaní hodnoty DPH. Žalovaný teda identifikoval nesúlad výšky PHZ vo výzve na predkladanie ponúk a súťažných podkladoch, čím kontrolovaný porušil § 6 zákona č. 343/2015 Z.z., avšak uvedené porušenie zákona nemalo vplyv na postup vo verejnom obstarávaní, na výšku zábezpeky a podmienky účasti finančného a ekonomického postavenia. Vzhľadom na štádium verejného obstarávania (po vyhodnotení ponúk) toto porušenie zákona nemohlo ovplyvniť ani výsledok verejného obstarávania a nariadenie odstránenia protiprávneho stavu by sa míňalo účinku.

Žalovaný posúdil výpočet PHZ aj v kontexte svojich výkladových stanovísk č. 1/2019 a č. 2/2019 a dospel k záveru, že postup kontrolovaného nebol plne súladný s predmetnými výkladovými stanoviskami. Kontrolovaný síce nepostupoval *expressis verbis* podľa výkladových stanovísk, no ich primárny cieľ bol zachovaný. Hlavným cieľom predmetných výkladových stanovísk je, že PHZ je základným indikátorom určujúcim postup zadávania zákazky, preto je nevyhnutné ju určovať tak, aby nedochádzalo k použitiu nesprávneho postupu vo verejnom obstarávaní, ktoré môže byť sankcionované podľa § 182 zákona č. 343/2015 Z.z.

Žalovaný zároveň poukázal na to, že jeho výkladové stanoviská nie sú právne záväznými aktmi a vo svojej podstate predstavujú aplikáciu zákona č. 343/2015 Z.z. na účely vytvárania jednotného právneho názoru, zjednocovania aplikačnej praxe v oblasti metodickej a výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním. Vychádzajú z jeho rozhodovacej praxe a judikatúry súdov a ich neznalosť nemá vplyv na posudzovanie zákonnosti postupu kontrolovaného vo verejnom obstarávaní.

Na základe uvedeného dospel žalovaný k záveru o neopodstatnenosti námietok v bode B.

Žalovaný vyhodnotil ako neopodstatnené aj námietky v bode C ohľadom podmienky vybavenia žiadostí o vysvetlenie v rozpore so zákonom.

Žalovaný zo súťažných podkladov zistil, že v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 10 „Vysvetľovanie“ v podbode 10.1 je uvedený odkaz na ustanovenie § 48 zákona č. 343/2015 Z.z., ktoré sa aplikuje pri vysvetľovaní pri nadlimitných zákazkách. Kontrolovaný však vyhlásil verejné obstarávanie na predmet podlimitnej zákazky „Stravovacie poukážky pre zamestnancov Slovenského technického múzea“, pri ktorom sa aplikuje § 113 ods. 7 zákona č. 343/2015 Z.z. Ide teda o nesprávne poučenie ohľadom inštitútu vysvetľovania. Žalovaný uviedol, že kontrolovaný v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z. v súťažných podkladoch v časti A „Pokyny na vypracovanie ponuky“ v bode 10 „Vysvetľovanie“ v podbode 10.1 uviedol § 48 zákona č. 343/2015 Z.z. (inštitút vysvetľovania pre nadlimitný postup), pričom predmetné verejné obstarávanie je v režime podlimitného postupu, a preto mal správne uviesť § 113 zákona č. 343/2015 Z.z. Uvedené je porušením zákona č. 343/2015 Z.z., nakoľko však neprišlo k využitiu tohto zákonného inštitútu zo strany uchádzačov a záujemcov, podľa žalovaného toto porušenie zákona nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania. Vzhľadom na štádium verejného obstarávania, nariadenie odstránenia protiprávneho stavu by sa míňalo účinkom.

4. Rada žalovaného druhostupňovým rozhodnutím č. 9082-9000/2020 zo dňa 20.7.2020 zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie č. 5315-6000/2020 zo dňa 27.5.2020.

Rada žalovaného neidentifikovala žiaden dôvod na zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V prípade poskytovania papierových stravných lístkov a elektronických kariet ide o odlišné segmenty trhu, ktoré vyplývajú z odlišností v spôsobe zavedenia, „spracovania“, evidovania, spôsobu sprostredkovania zamestnancom a následného používania samotnými zamestnancami. Z uvedeného podľa rady vyplýva objektívna existencia určitých výhod a nevýhod plynúcich z používania oboch typov prostriedkov na zabezpečenie stravovania zamestnancov, pričom závisí len od preferencií verejného obstarávateľa, pre aký typ prostriedku na zabezpečenie stravovania pre svojich zamestnancov sa rozhodne. Kontrolovaný stanovením požiadavky na papierovú formu stravných poukážok vychádzal z posúdenia vlastných potrieb na zabezpečenie stravovania pre svojich zamestnancov.

Rada mala za to, že je v kompetencii verejného obstarávateľa definovať predmet zákazky tak, aby boli naplnené jeho potreby. Kontrolovaný mal v tomto prípade právo zadefinovať, akú formu stravných poukážok má v úmysle obstaráť pre svojich zamestnancov, a teda podľa rady kontrolovaný nepostupoval diskriminačne, keď sa rozhodol obstaráť stravné lístky v papierovej podobe. Na trhu pôsobí dostatočný počet hospodárskych subjektov, ktoré sú schopné plniť daný predmet zákazky, pričom väčšina hospodárskych subjektov na trhu je schopná zabezpečiť stravovanie tak prostredníctvom stravovacích poukážok, ako aj elektronických kariet. Hospodársky subjekt má právo slobodne sa rozhodnúť, aký bude jeho predmet podnikania a aké služby sa rozhodne na trhu ponúkať, a nemôže byť dávané za vinu kontrolovanému, že obstaráva predmet zákazky, ktorý žalobca neposkytuje.

Rada žalovaného k výkladu ustanovenia § 42 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z. poukázala na postup podľa prílohy č. 3 k tomuto zákonu – technické požiadavky na tovar a služby na účely tohto zákona vychádzajú z technických špecifikácií, ktorými sa určujú charakteristické vlastnosti tovaru a služieb. Tieto technické požiadavky zahŕňajú najmä charakteristiky výrobkov a materiálu podľa osobitného predpisu, úroveň vplyvu na životné prostredie a klímu a ďalšie požiadavky, ako je napríklad dostupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím, zabezpečenie kvality, terminológie, symbolov, balenia, označovania a etiketovania, návodu na použitie a výrobných postupov a metód v ktorejkoľvek fáze životného cyklu tovaru a služby a postupy posudzovania zhody.

Ak by kontrolovaný pripustil variantné riešenia v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z., plnenie predmetu zákazky prostredníctvom elektronických stravných poukážok by mohlo byť zrejme vyhodnotený ako prípustné variantné riešenie. Rada však poukazuje na to, že kontrolovaný predkladanie variantných riešení v predmetnom verejnom obstarávaní neumožnil.

Verejní obstarávatelia nie sú pri definovaní opisu predmetu zákazky nútení obmedziť sa len na samotný výsledok činnosti v užšom zmysle (napríklad dosiahnutie čistoty priestorov), ale je v ich kompetencii vypracovať opis predmetu zákazky na základe svojich potrieb a preferencií, a teda aj zadefinovaním charakteristických vlastností služieb, prostredníctvom ktorých má byť účel verejného obstarávania (čistota priestorov) zabezpečený, samozrejme, rešpektujúc princíp nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania s hospodárskymi subjektmi.

Na základe všetkých uvedených skutočností rada konštatovala, že námietky sú neopodstatnené a neidentifikovala žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia žalovaného a odvolanie žalobcu je v celom rozsahu nedôvodné.

Právnym posúdením, či požiadavka na predmet zákazky výlučne vo forme papierových stravných lístkov je diskriminačná voči hospodárskym subjektom poskytujúcim alternatívnu formu zabezpečenia stravovania formou elektronických stravných kariet, sa už rada viackrát zaoberala – v rozhodnutí rady č. 3678-9000/2020 zo dňa 19.3.2020, č. 5590-9000/2020 zo dňa 22.4.2020, č. 5758-9000/2020 zo dňa 22.4.2020 a č. 7748-9000/2020 zo dňa 22.6.2020. Rada má za to, že rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 1 Asf 20/2008 zo dňa 5.6.2008, uvádzaný žalobcom, sa na predmetnú vec nevzťahuje.

II. Žaloba

5. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9082-9000/2020 zo dňa 20.7.2020, jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. 5315-6000/2020 zo dňa 27.5.2020 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočné zistenie skutkového stavu a nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

6. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že predmet zákazky kontrolovaný určil nediskriminačne, keď vylúčil možnosť obstarávania stravovania pre svojich zamestnancov elektronickými kartami. Žalobca trvá na tom, že ide o diskriminačné formulovanie predmetu zákazky a neakceptoval vyjadrenie kontrolovaného, že jeho zamestnanci nemajú záujem o inú formu ako sú stravné lístky v papierovej forme, že vychádzal z reálnych požiadaviek a potrieb svojich zamestnancov a že neexistuje možnosť využívania mobilnej aplikácie v tomto segmente kombinovane. Kontrolovaný podľa jeho názoru nemôže zdôvodňovať porušenie zákona č. 343/2015 Z.z. alebo Zákonníka práce tým, že jeho zamestnanci na základe prieskumu výslovne niečo požadujú. Je nemysliteľné, aby kontrolovaný bránil zabezpečeniu stravovacích služieb technologicky a environmentálne vyspelým spôsobom, a výslovne požadoval iba papierovú formu stravovacích poukážok.

7. Žalobca poukázal na to, že elektronické karty sú určené na ten istý účel ako papierové stravné lístky, t. j. na zabezpečenie stravovania zamestnancov. V administratívnom konaní predložil zoznam Akceptačných miest (cez web stránku: <https://callio.ebr.services/>), čím preukázal, že účel verejného obstarávania (zabezpečenie stravovania zamestnancov v súlade s § 152 Zákonníka práce) by bol dosiahnutý formou elektronických kariet aj stravných poukážok v papierovej podobe. Opodstatneným

dôvodom, prečo neboli v rámci predmetu zákazky súťažené aj elektronické poukážky, by potenciálne mohla byť napríklad nemožnosť kontrolovaného ich „sprocesovať“ – túto skutočnosť však kontrolovaný nepreukázal a žalovaný ani neskúmal.

8. Definovanie predmetu zákazky je síce v kompetencii verejného obstarávateľa, no stanovenie požiadaviek na predmet zákazky nemôže byť v rozpore so základnými princípmi platnými vo verejnom obstarávaní a nesmie bezdôvodne diskriminovať iné do úvahy pripadajúce formy. Žalobca trvá na tom, že opis predmetu zákazky neoprávnene zvyhodňuje dodávateľov papierových stravných poukážok a mohol odradiť, resp. odradil od účasti v predmetnom verejnom obstarávaní potenciálnych záujemcov, ktorí by boli schopní splniť účel verejného obstarávania prostredníctvom elektronických stravovacích poukážok (kariet). Obe formy totiž slúžia na rovnaký cieľ, a to zabezpečenie stravovania zamestnancov.

9. Ak by aj potenciálne bol v niektorom mieste problém s použitím elektronických kariet (čo nebolo preukázané), je vylúčené, že rovnaký problém by mohli mať v danom mieste zamestnanci kontrolovaného aj s použitím papierových stravných poukážok. Nie všetky prevádzky totiž akceptujú akékoľvek papierové stravné poukážky, a preto nikde nie je zaručené, že by v niektorých prevádzkach pracovníci kontrolovaného nemali problém aj s uplatnením papierových stravných poukážok.

10. Nie je teda pravdou, že na trhu v čase vyhlásenia verejnej súťaže pôsobilo dostatočné množstvo subjektov, čím sa vylúčenie elektronických stravných poukážok zo špecifikácie predmetu zákazky stáva o to viac relevantným/diskriminačným v danom čase a za daných okolností. Žalovaný vo svojich metodických usmerneniach konštantne uvádza, že je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti každého prípadu; v predmetnej veci nepostupoval podľa svojho metodického usmernenia v obdobnej veci č. 14038-5000/2019 zo dňa 16.10.2019. Žalobca zdôraznil, že kontrolovaný postupoval pri vypracovaní požiadaviek na predmet zákazky v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z., keďže požiadavka na papierovú formu stravovacích poukážok nie je (analogicky) požiadavkou na funkciu alebo výkon, ale požiadavkou na formu – spôsob plnenia. Takúto podmienku žalobca považuje za bezdôvodne obmedzujúcu hospodársku súťaž a diskriminačnú, keďže požadovaný obsah, kvalitu aj rozsah plnenia dokážu hospodárske subjekty poskytnúť aj inou formou (prostredníctvom elektronických stravovacích poukážok), ako stanovil kontrolovaný.

11. Žalobca tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s českou judikatúrou, na ktorú poukázal v odvolaní, a aj vlastným rozhodnutím č. 14038-5000/2019 zo dňa 16.10.2019. Konanie kontrolovaného v zmysle rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 1 Asf 20/2008 zo dňa 5.6.2008 skrytou diskrimináciou.

12. Žalobca vidí nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia v nedostatočnom odôvodnení a v absencii právnych úvah druhostupňového orgánu smerujúcich k rozhodnutiu. Rada úradu bola povinná sa vysporiadať so všetkými argumentmi dôležitými pre právne posúdenie veci a svoje úvahy odôvodniť. Veľká časť rozhodnutia rady úradu však predstavuje len citáciu z prvostupňového rozhodnutia a vyjadrenia kontrolovaného bez vlastného vyhodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci. Ak žalovaný neprihliadol na vyjadrenia žalobcu, mal to v rozhodnutí náležite odôvodniť, čo neurobil. Žalobca preto považuje napadnuté rozhodnutie za svojvoľné a arbitrárne a môže sa len domnievať, čo mala rada žalovaného za preukázané a čo nie, čo je iba tvrdenia účastníka a čo je preukázaný skutkový stav.

13. Žalovaný sa nezaoberal ani aktuálnou situáciou na trhu emitentov stravovacích poukážok a bez ďalšieho tvrdil, že na trhu bol dostatok hospodárskych subjektov, ktoré boli schopné plniť predmet zákazky. Takéto nezistenie dôvodu, na podklade ktorého žalovaný ospravedlnil konanie kontrolovaného a spochybnil argumentáciu žalobu, nie je podľa názoru žalobcu prijateľné a dochádza tým k porušeniu zásady materiálnej pravdy. Zároveň rada úradu porušila § 177 ods. 11 zákona č. 343/2015 Z.z.

III. Vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka konania

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V podrobnostiach sa pridržiaval odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a doplnil, že zásadu zákazu diskriminácie si nemožno zamieňať s jednoduchou nemožnosťou konkrétneho dodávateľa splniť podmienky verejného obstarávania a realizovať predmet obstarávania v požadovanej kvalite alebo rozsahu. Pokiaľ by verejný obstarávateľ nebol oprávnený stanoviť požiadavky na predmet zákazky, zjavne by nebol schopný

dosiahnuť ani cieľ verejného obstarávania. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Brne č. 31 Af 3/2015-29 zo dňa 19.12.2016 a Najvyššieho správneho súdu ČR č. 9 Afs 87/2008 zo dňa 9.7.2009, podľa ktorých predmet verejnej zákazky vychádza z potrieb obstarávateľa, jeho finančných možností a pod. Určitá miera voľnosti verejného obstarávateľa aj dodávateľa je zákonom č. 343/2015 Z.z. predvídaná a povolená a nemusí nevyhnutne byť znakom diskriminácie subjektov. Požiadavky na predmet zákazky nesmú byť stanovené tak, aby určitým dodávateľom bezdôvodne priamo alebo nepriamo zaručovali konkurenčnú výhodu alebo bezdôvodne vytvárali prekážky hospodárskej súťaži. V súlade s rozhodovacou praxou rady úradu nie je verejný obstarávateľ povinný pripustiť ekvivalent, ak sa neodkazuje na konkrétny výrobok. Kontrolovaný svoju požiadavku na zabezpečenie stravovacích služieb pre jeho zamestnancov formou stravovacích poukážok v papierovej forme riadne odôvodnil. Za správnosť a úplnosť opisu predmetu zákazky je zodpovedný verejný obstarávateľ a nie dodávateľ (žalobca), preto dodávateľovi neprináleží rozhodovať o tom, akú formu stravovacích poukážok má verejný obstarávateľ požadovať. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca bol úspešný vo verejných obstarávaní, v ktorých verejní obstarávatelia požadovali zabezpečiť stravovanie pre ich zamestnancov výlučne prostredníctvom elektronických kariet, pričom žalovaný pri kontrole týchto verejných obstarávaní nekonštatoval diskrimináciu dodávateľov, ktorí mohli dodať predmet zákazky len papierovými stravovacími lístkami.

15. Žalovaný trvá na tom, že skutkový stav zistil riadne a dostatočne pre rozhodnutie veci.

16. Ďalší účastník v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. Nestotožnil sa s argumentmi žalobcu, ktorý si osobuje právo hodnotiť potreby zamestnancov ďalšieho účastníka konania. Žalobcovi žiaden právny predpis nezakazuje poskytovať na trhu stravenky v papierovej forme. Je len autonómnym rozhodnutím žalobcu, že tento produkt neposkytuje, a preto je jeho diskriminácia vylúčená.

IV. Replika žalobcu

17. Žalobca v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného a ďalšieho účastníka zotrval na argumentoch uvedených v správnej žalobe. Doplnil, že elektronické karty slúžia na ten istý účel ako papierové stravné lístky - zabezpečenie stravovania zamestnancov.

18. Ďalší účastník sa k replike žalobcu písomne nevyjadril.

V. Duplika žalovaného

19. Žalovaný v duplike k replike žalobcu zotrval na argumentoch uvedených vo vyjadrení k žalobe a poukázal na ďalšie konania vedené na Krajskom súde v Bratislave, v ktorých je žalobca tiež v procesnom postavení žalobcu – sp. zn. 5S/114/2020, sp. zn. 6S/129/2020 a sp. zn. 1S/102/2020. Podľa žalovaného táto skutočnosť preukazuje, že žalobca odmieta akceptovať rozhodnutia verejných obstarávateľov obstaráť to, čo reálne potrebujú.

VI. Návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe

20. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 19.5.2021 navrhol priznať správnej žalobe odkladný účinok. Svoj návrh odôvodnil tým, že mu bezdôvodne a diskriminačne bola odopretá účasť vo verejnom obstarávaní, hoci spĺňal podmienky uvedené v zákazke. Do verejného obstarávania sa totiž nemohli zapojiť subjekty, ktoré poskytujú sprostredkovanie zabezpečenia stravovania zamestnancov formou elektronických stravovacích lístkov, nie papierových. Ak by zákazka neobsahovala takúto diskriminačnú podmienku, žalobca sa mohol verejného obstarávania zúčastniť a potenciálne mohol byť vyhodnotený ako úspešný uchádzač. Podozrel, že zákazky získané vo verejnom obstarávaní tvoria značnú časť jeho príjmu; nie je pritom relevantné, či by mal alebo nemal právny nárok na uzatvorenie zmluvy s kontrolovaným. Vzhľadom na uvedené majú napadnuté rozhodnutia preňho evidentne negatívne finančné dôsledky v podobe preukázateľnej absencie budúcich príjmov zo zákazky verejného obstarávania, čím mu vzniká ujma na majetku.

Možno predpokladať aj vznik ďalších nepriamych právnych následkov, kedy aj ostatným spoločnostiam podnikajúcim v oblasti sprostredkovania stravovania zamestnancov formou elektronických kariet bude naďalej nezákonne obmedzovaná účasť vo verejných obstarávaní. Napadnuté rozhodnutia majú

negatívny vplyv na právnu istotu aj finančnú situáciu žalobcu aj ostatné spoločnosti podnikajúce v oblasti sprostredkovania stravovania zamestnancov formou elektronických kariet. Dôsledkom napadnutých rozhodnutí je pokles tržieb a nevyhnutné znižovanie stavu zamestnancov žalobcu.

V návrhu na priznanie odkladného účinku dal do pozornosti novelu Zákonníka práce realizovanú zákonom č. 76/2021 Z.z., na základe ktorého sa "s účinnosťou od 1.1.2023" zavádza povinná elektronická podoba stravovacej poukážky, pričom zamestnávateľ bude môcť poskytnúť zamestnancovi stravný lístok v papierovej podobe len vtedy, ak jeho použitie v elektronickej podobe počas pracovnej zmeny na pracovisku alebo v jeho blízkosti nie je možné. Podľa názoru žalobcu je zrejmé, že sám zákonodarcu chce odstrániť z verejných súťaží svojvoľné, bezdôvodné a diskriminačné odmietanie elektronických stravovacích poukážok obstarávateľmi. Malo by byť prioritným záujmom kontrolovaného, aby aj do budúcnosti zabezpečil súlad svojho postupu so zákonom a aby svoj diskriminačný postoj napravil.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k návrhu na priznanie odkladného účinku uviedol, že žalobca ho nepodal spolu so správnou žalobou, ale až neskôr (po roku od vydania napadnutého rozhodnutia) v priebehu súdneho konania, čo znižuje naliehavosť jeho potreby priznania odkladného účinku žalobe. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/165/2018 zo dňa 13.5.2019, sp. zn. 6S/32/2021 zo dňa 13.5.2021 a zákonnú povinnosť adekvátne preukázať tvrdenia uvádzané v návrhu na priznanie odkladného účinku, čo sa nestalo.

Žalovaný k novele Zákonníka práce (zákon č. 76/2021 Z.z.) dodal, že od 1.3.2021 pribudla možnosť zabezpečovania stravovania zamestnancov popri stravovacích poukážkach aj vo forme účelovo viazaného finančného príspevku na stravovanie. Došlo tak k zrušeniu "monopolu" stravných lístkov pri zabezpečovaní stravovania zamestnancov, čo prirodzene povedie k zníženej potrebe využívania stravných lístkov v akejkoľvek forme samotnými verejnými obstarávateľmi. Žalobca vo svojej argumentácii očividne poukazuje na § 152 ods. 4 poslednú vetu Zákonníka práce, avšak je potrebné zohľadniť dôvodovú správu, podľa ktorej má mať zamestnanec právo výberu medzi stravovacou poukážkou (gastrolístok) a finančným príspevkom na stravovanie. Predmetné verejné obstarávanie bolo vyhlásené vo Vestníku verejného obstarávania dňa 12.2.2020 pod značkou 9516-WYS, teda ešte pred novelizáciou Zákonníka práce, na ktorú poukazuje žalobca. Keďže zákon má účinky až odo dňa svojej účinnosti do budúcnosti a nie spätne, tento argument žalobcu je bezpredmetný.

VII. Verejné vyhlásenie rozsudku

19. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 27.2.2023 podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobca, žalovaný aj ďalší účastník súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

20. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok A. B. proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24. júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákona č. 343/2015 Z.z., preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VI. Relevantné právne predpisy

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z. nadlimitná zákazka je zákazka, ktorej predpokladaná hodnota sa rovná alebo je vyššia ako finančný limit ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej len „úrad“).

23. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 343/2015 Z.z. podlimitná civilná zákazka zadávaná verejným obstarávateľom je zákazka, ktorej predpokladaná hodnota je nižšia ako finančný limit podľa odseku 2 a súčasne rovnaká alebo vyššia ako (a) 70 000 eur, ak ide o zákazku na dodanie tovaru okrem potravín a zákazku na poskytnutie služby okrem služby uvedenej v prílohe č. 1, (b) 260 000 eur, ak ide o zákazku na poskytnutie služby uvedenej v prílohe č. 1, (c) 180 000 eur, ak ide o zákazku na uskutočnenie stavebných prác.

24. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. predpokladaná hodnota zákazky sa určuje ako cena bez dane z pridanej hodnoty s cieľom ustanovenia postupu verejného obstarávania podľa finančných limitov. Verejný obstarávateľ a obstarávateľ určia predpokladanú hodnotu zákazky na základe údajov a informácií o zákazkách na rovnaký alebo porovnateľný predmet zákazky. Ak nemá verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ údaje podľa druhej vety k dispozícii, určí predpokladanú hodnotu na základe údajov získaných prieskumom trhu s požadovaným plnením, prípravnou trhovou konzultáciou alebo na základe údajov získaných iným vhodným spôsobom. Predpokladaná hodnota zákazky je platná v čase odoslania oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania alebo oznámenia použitého ako výzva na súťaž na uverejnenie; ak sa uverejnenie takého oznámenia nevyžaduje, predpokladaná hodnota je platná v čase začatia postupu zadávania zákazky.

25. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z. verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

26. Podľa § 42 ods. 1 písm. b/ zákona č. 343/2015 Z.z. súťažné podklady sú písomné, grafické alebo iné podklady obsahujúce podrobné vymedzenie predmetu zákazky. V súťažných podkladoch verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú všetky okolnosti, ktoré budú dôležité na plnenie zmluvy a na vypracovanie ponuky. Opis predmetu zákazky môže odkazovať aj na osobitný postup alebo metódu výroby alebo poskytovania požadovaných tovarov, stavebných prác alebo služieb, ako aj na osobitný postup inej fázy ich životného cyklu, a to aj vtedy, ak tieto faktory netvoria súčasť ich hmotnej podstaty, musia však súvisieť s predmetom zákazky a byť primerané jej hodnote a cieľom. Predmet zákazky musí verejný obstarávateľ a obstarávateľ opísať jednoznačne, úplne a nestranne na základe technických požiadaviek podľa prílohy č. 3. Technické požiadavky (a) zohľadnia požiadavky dostupnosti pre osoby so zdravotným postihnutím a riešenia vhodné pre všetkých užívateľov okrem náležité odôvodnených prípadov; ak právne záväzné akty Európskej únie ustanovujú záväzné požiadavky dostupnosti pre osoby so zdravotným postihnutím alebo riešenia vhodné pre všetkých užívateľov, v technických požiadavkách verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú odkaz na príslušné právne záväzné akty Európskej únie, (b) musia byť urenené tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená hospodárska súťaž.

27. Podľa § 42 ods. 2 písm. a/ zákona č. 343/2015 Z.z. verejný obstarávateľ a obstarávateľ vypracujú opis predmetu zákazky na základe výkonnostných a funkčných požiadaviek, ktoré môžu zahŕňať environmentálne charakteristiky; technické požiadavky sa musia ureniť tak, aby boli zrejmé všetky podmienky a okolnosti dôležité na vypracovanie ponuky.

28. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ môže uchádzačom povoliť predloženie variantných riešení. V oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú, či povoľujú predloženie variantných riešení. Na variantné riešenia, ktoré neboli povolené, sa neprihliada. Variantné riešenia musia súvisieť s predmetom zákazky.

29. Pod3a § 48 zákona e. 343/2015 Z.z. verejný obstarávateľ a obstarávateľ bezodkladne poskytnú vysvetlenie informácií potrebných na vypracovanie ponuky, návrhu a na preukázanie splnenia podmienok účasti všetkým záujemcom, ktorí sú im známi, najneskôr však šesť dní pred uplynutím lehoty na predkladanie ponúk alebo lehoty na predloženie dokladov preukazujúcich splnenie podmienok účasti za predpokladu, že o vysvetlenie záujemca požiada dostatočne vopred; ak sa použije zrýchlený postup z dôvodu naliehavej udalosti, je táto lehota štyri dni.

30. Pod3a § 113 ods. 7 zákona e. 343/2015 Z.z. vysvetlenie informácií uvedených vo výzve na predkladanie ponúk, v súťažných podkladoch alebo v inej sprievodnej dokumentácii verejný obstarávateľ bezodkladne oznámi všetkým záujemcom, najneskôr však tri pracovné dni pred uplynutím lehoty na predkladanie ponúk za predpokladu, že o vysvetlenie sa požiada dostatočne vopred.

31. Pod3a § 169 ods. 1 písm. d/ zákona e. 343/2015 Z.z. konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného pred uzavretím zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody, pred ukončením súťaže návrhov, pred zadáním zákazky na základe rámcovej dohody alebo pred ukončením postupu inovatívneho partnerstva (aj keď len "konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného pred uzavretím zmluvy") sa začína na základe námietok.

32. Pod3a § 170 ods. 1 zákona e. 343/2015 Z.z. námietky je oprávnený podať uchádzač (písm. a/), záujemca (písm. b/), účastník (písm. c/), osoba, ktorej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného (písm. d/) alebo orgán štátnej správy, ktorý osvedčí právny záujem v danej veci, ak boli kontrolovanému poskytnuté finančné prostriedky na dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služieb z Európskej únie (písm. e/).

33. Pod3a § 170 ods. 2 zákona e. 343/2015 Z.z. podaniu námietok musí predchádzať doručenie žiadosti o nápravu kontrolovanému. Táto povinnosť sa nevzťahuje na podanie námietok podľa odseku 3 písm. c/ až g/ a na podanie námietok orgánom štátnej správy podľa odseku 1 písm. e/.

34. Pod3a § 173 ods. 10 zákona e. 343/2015 Z.z. doručenie námietok a začatie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného nemá odkladný účinok na konanie kontrolovaného; ustanovenie § 56 ods. 8 tým nie je dotknuté.

35. Pod3a § 175 ods. 5 zákona e. 343/2015 Z.z. v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného, ktoré sa začína na základe námietok alebo dorúčením oznámenia o začatí konania kontrolovanému, úrad rozhodne do 30 dní odo dňa doručenia kompletnej dokumentácie v origináli úradu. V konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného, ktoré sa začína dorúčením podnetu podľa § 169 ods. 2, úrad rozhodne do 45 dní od doručenia podnetu. Rozhodnutie podpisuje osoba, o ktorej to určí vnútorný predpis úradu. Ak úrad spojil na spoločné konanie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného podľa § 171 ods. 7, úrad rozhodne v spoločnom konaní do 30 dní odo dňa doručenia kompletnej dokumentácie v origináli úradu ku všetkým konaniam o preskúmanie úkonov kontrolovaného, ktoré boli spojené.

36. Pod3a § 175 ods. 6 zákona e. 343/2015 Z.z. ak úrad v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok nevydá rozhodnutie v lehote podľa odseku 5, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým námietky zamietol, a že proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie; za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň odo dňa uplynutia lehoty podľa odseku 5 a za deň doručenia odvolania sa v tomto prípade považuje štvrtý deň odo dňa uplynutia lehoty podľa odseku 5. Podľa predchádzajúcej vety sa nepostupuje, ak úrad spojil na spoločné konanie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného podľa § 171 ods. 7. Úrad zverejní informáciu o poslednom dni lehoty podľa odseku 5 v profile kontrolovaného, a ak ide o postup podľa prvej vety, úrad zverejní v profile kontrolovaného aj informáciu o vydaní rozhodnutia a podaní odvolania podľa prvej vety.

37. Pod3a § 185 ods. 2 zákona e. 343/2015 Z.z. na konanie podľa § 169 ods. 1 až 4, § 177 až 179a sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom sa nepoužijú § 14, § 18, § 19, § 23, § 28 až 30, § 32 ods. 1, § 36, § 49, § 50, § 60 a § 71 až 80 všeobecného predpisu o správnom konaní.

38. Pod3a § 152 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v deň vyhlásenia verejného obstarávania zamestnávateľ je povinný zabezpečiť zamestnancom vo všetkých zmenách

stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy priamo na pracoviskách alebo v ich blízkosti; túto povinnosť má aj zamestnávateľ alebo agentúra dočasného zamestnávania voči dočasne pridelenému zamestnancovi. Túto povinnosť nemá voči zamestnancom vyslaným na pracovnú cestu, s výnimkou zamestnancov vyslaných na pracovnú cestu, ktorí na svojom pravidelnom pracovisku odpracovali viac ako štyri hodiny. Povinnosť zamestnávateľa ustanovená v prvej vete sa nevzťahuje na zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v zahraničí.

39. Podľa § 152 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom v čase vyhlásenia verejného obstarávania zamestnávateľ zabezpečuje stravovanie podľa odseku 1 najmä poskytovaním jedného teplého hlavného jedla vrátane vhodného nápoja zamestnancovi v priebehu pracovnej zmeny vo vlastnom stravovacom zariadení, v stravovacom zariadení iného zamestnávateľa alebo zabezpečí stravovanie pre svojich zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, ak ich sprostredkuje u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie poskytovať stravovacie služby. Nárok na poskytnutie stravy má zamestnanec, ktorý v rámci pracovnej zmeny vykonáva prácu viac ako štyri hodiny. Ak pracovná zmena trvá viac ako 11 hodín, zamestnávateľ môže zabezpečiť poskytnutie ďalšieho teplého hlavného jedla.

VII. Posúdenie vecí krajským súdom

40. Predmetom prieskumu správneho súdu je v rozsahu žalobných bodov rozhodnutie žalovaného, ktorým boli zamietnuté námietky žalobcu z dôvodu ich neopodstatnenosti. Medzi účastníkmi je sporné, či kontrolovaný zvolil diskriminovanú podmienku verejného obstarávania spočívajúcu v obstarávaní stravných lístkov v papierovej podobe a nie v podobe elektronických stravovacích poukážok (kariet). Sporné je aj právne posúdenie vecí a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia prvého a druhého stupňa.

41. Správny súd sa zaoberal v prvom rade žiadosťou žalobcu o priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Tento návrh odôvodnil diskriminovanými podmienkami verejného obstarávania a tvrdil, že napadnuté rozhodnutia majú negatívny vplyv na jeho právnu istotu a finančnú situáciu ako aj ostatných spoločností podnikajúcich v oblasti sprostredkovania stravovania zamestnancov formou elektronických kariet. Uviedol tiež, že dôsledkom napadnutých rozhodnutí je pokles jeho tržieb a nevyhnutné znižovanie stavu zamestnancov.

42. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

43. Podľa § 185 SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

44. Priznanie odkladného účinku správnej žalobe je výnimočný inštitút, ktorým sa pozastavujú všetky účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie nemôže byť ani podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy by mu hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nemôže byť v rozpore s verejným záujmom. Je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v § 185 SSP, a zároveň má tieto dôvody nielen uviesť, ale niektorý z týchto dôvodov musí správneho súdu preukázať tak, aby bolo zrejmé, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne mu privodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Preukázať existenciu hrozby závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu. Hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť (uznesenie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžks/17/2018 zo dňa 30.5.2018). Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. US 364/2017-16 zo dňa 30.5.2017 vyplýva, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku. Vzhľadom na dôkazné bremeno, ktoré je na žalobcovi, má tento povinnosť preukázať existenciu hrozby novej ujmy či iného nenapraviteľného následku, ktoré musí vyplývať z konkrétnych dôkazov ním predložených, ktoré by mohol správny súd vyhodnotiť.

45. Správny súd s prihliadnutím na ustanovenie § 185 písm. a/ SSP skúmal, či sú splnené podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. V danom prípade žalobca poukázal na hrozbu finančnej škody v podobe straty zisku, ktorú však bližšie neodôvodnil a nešpecifikoval. Na preukázanie svojich tvrdení nepredložil správny súd ani žiadne doklady potrebné na posúdenie celkovej majetkovej situácie žalobcu súdom, a teda ani na posúdenie žalobcom tvrdenej hrozby závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody a finančnej škody. Ďalším argumentom žalobcu bolo znižovanie stavu jeho zamestnancov v dôsledku vydania napadnutých rozhodnutí žalovaného. Žalobca však ani v tomto prípade nešpecifikoval, koľko zamestnancov zamestnával pred vydaním rozhodnutia žalovaného a koľko zamestnával (musel prepustiť) po vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, teda ako konkrétne sa dotklo napadnuté rozhodnutie jeho zamestnaneckej základne. Správny súd v takto formulovaných tvrdeniach žalobcu nevidel skutočnú obavu odôvodňujúcu hrozbu alebo vznik závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody a finančnej škody. Žalobca v predmetnom návrhu hodnoverne neosvedčil svoju aktuálnu majetkovú situáciu. Hrozbu žalobcom tvrdenej závažnej ujmy a finančnej škody je možné posúdiť len v kontexte jeho celkovej aktuálnej majetkovej situácie, ktorú však žalobca súdu nepreukázal a dôvody priznania odkladného účinku správnej žalobe neosvedčil. Navyac, žalobca nepreukázal ani tú skutočnosť, že priznanie odkladného účinku žaloby nie je v rozpore s verejným záujmom.

46. Vo veci nie sú dané ani predpoklady na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 písm. b/ SSP, pretože napadnuté rozhodnutie nemá podklad v právne záväznom akte EÚ, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti.

47. Z uvedených dôvodov správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol. Správny súd uvádza, že pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neposudzuje zákonnosť preskúmaných rozhodnutí napadnutých žalobou, ale posudzuje len splnenie podmienok vyplývajúcich z § 185 SSP.

48. Pokiaľ ide o meritum veci žalobca namieta, že mu bola nezákonne odňatá možnosť zúčastniť sa verejného obstarávania vyhláseného kontrolovaným, pretože predmet obstarávania bol konkretizovaný len ako papierové stravné lístky bez možnosti alternatívy (napríklad v podobe elektronických stravných lístkov) a poukazuje pritom na § 152 Zákonníka práce.

49. Správny súd uvádza, že Zákonník práce v ustanovení § 152 v znení účinnom v čase vyhlásenia verejného obstarávania ukladalo zamestnávateľom povinnosť zabezpečiť pre svojich zamestnancov stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy priamo na pracoviskách alebo v ich blízkosti, ak zamestnanec odpracoval viac ako štyri hodiny. Túto povinnosť zamestnávateľ splnil najmä poskytovaním jedného teplého hlavného jedla vrátane vhodného nápoja zamestnancovi v priebehu pracovnej zmeny vo vlastnom stravovacom zariadení, v stravovacom zariadení iného zamestnávateľa alebo keď zabezpečil stravovanie pre svojich zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, ak ich sprostredkuje u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie poskytovať stravovacie služby. V predmetnej právnej veci je zrejmé, že zamestnávateľ (kontrolovaný) zabezpečoval stravovanie pre jeho zamestnancov prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má oprávnenie sprostredkovať stravovacie služby, a za tým účelom vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky "Stravovacie poukážky pre zamestnancov Slovenského technického múzea" v papierovej forme bez možnosti variantného riešenia; ak by záujemca predložil ponuku na papierové stravovacie poukážky a aj alternatívne produkty (variantné riešenie), na variantné riešenie nebude kontrolovaný prihliadať.

50. Správny súd poukazuje na to, že povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť stravovanie (v prípade ak ho nezabezpečuje sám vo vlastnom stravovacom zariadení) je viazaná na názor jeho zamestnancov na formu "platidla" za stravovanie. Inak povedané, ak sa zamestnanci vyjadria, že majú záujem o papierové stravovacie poukážky lebo ich prijímajú stravovacie zariadenia, ktoré navštevujú, nemá logický význam, aby zamestnávateľ obstarával elektronické stravovacie poukážky, keď ich zamestnanci nebudú využívať, čím sa sťaží, resp. môže až znemožniť splnenie povinnosti zamestnávateľa podľa § 152 Zákonníka práce. Z uvedené dôvodu má stanovisko kontrolovaného, že pri určovaní predmetu verejného obstarávania vychádzal z potrieb jeho zamestnancov, racionálny základ a neporušuje zákon č. 343/2015 Z.z. ani Zákonník práce.

51. Správny súd na základe uvedeného nedospel k záveru o diskriminácii žalobcu, ktorý neposkytuje papierové stravovacie poukážky, ale len elektronické stravovacie poukážky, pretože bolo jeho vlastným rozhodnutím, aký predmet činnosti bude v rámci podnikania vykonávať a aké produkty alebo služby bude na trhu ponúkať. Na tomto závere nič nemení ani novelizácia § 152 Zákonníka práce od 1.3.2021 zákonom č. 76/2021 Z.z., na ktorú poukazuje žalobca, pretože zákonodarca len zdôraznil možnosť zamestnanca vybrať si medzi stravovacími poukážkami alebo účelovo viazanými finančnými príspevkami na stravovanie. Čiže ak si zamestnanci vyberú poskytovanie finančných príspevkov na stravovanie a nie elektronické stravovacie poukážky (karty), zamestnávateľ nebude musieť vyhlásiť verejné obstarávanie na obstaranie elektronických stravovacích poukážok; aj z tohto pohľadu je námietka žalobcu neopodstatnená. Odhliadnuc od uvedeného, novelizované ustanovenie § 152 Zákonníka práce nemožno v predmetnej právnej veci aplikovať, keďže platí odo dňa účinnosti zákona a nie spätne. Predmetné verejné obstarávanie bolo vyhlásené vo Vestníku verejného obstarávania dňa 12.2.2020 pod značkou 9516-WYS, teda ešte pred novelizáciou Zákonníka práce.

52. Na druhej strane správny súd považoval za dôvodnú námietku žalobcu o nesprávnom posúdení jeho námietok týkajúcich sa ceny obstarávaných stravných lístkov (PHZ) a nesprávneho zákonného odkazu pri vysvetľovaní informácií uvedených v súťažných podkladoch alebo inej sprievodnej dokumentácii.

53. Kontrolovaný v súťažných podkladoch určil PHZ ako súčin nominálnej hodnoty a počtu kusov stravných poukážok na obdobie dvoch rokov, t.j. $4 \times (2 \times 22.500) = 180.000$; výsledkom je suma 180.000,- €. Kontrolovaný v rámci toho istého dokumentu v závere uviedol sumu „PHZ v EUR bez DPH“ 150.000,- €. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že z predloženej dokumentácie nevedel posúdiť výpočet PHZ v EUR bez DPH, preto sa domnieval, že kontrolovaný ďalej postupoval pri výpočte PHZ tak, že zo sumy 180.000,- € určil 20% DPH, t.j. 30.000,- € alebo použil spôsob prepočtu percent, v ktorom sa celková cena vydá číslom 1,2, čím sa kontrolovaný domnieval, že znížil celkovú cenu o 20% sadzbu DPH, čo však odporuje § 6 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. Stravné lístky sú určitou formou platobných prostriedkov (krátkodobého finančného majetku), ceninou, preto nie sú predmetom DPH, čiže nie je možné uvažovať o DPH a určovať PHZ spôsobom, že je následne odpočítaná 20% sadzba DPH. K uplatneniu DPH dochádza iba pri poskytovaní súvisiacich služieb s predmetom zákazky (provízia). Podľa názoru správneho súdu toto pochybenie malo vplyv na celkové podmienky verejného obstarávania, pretože vytvára zmätočný obraz o finančnom limite obstarávanej zákazky: kontrolovaný na jednej strane uviedol v súťažných podkladoch PHZ bez DPH v sume 150.000,- € a na druhej strane v tých istých súťažných podkladoch uviedol PHZ 180.000,- € - tiež bez DPH, keďže stravné lístky sa obstarávajú bez DPH. Podmienka finančného limitu je dôležitá pre určenie zákazky a aj pre stanovenie kritéria na vyhodnotenie ponúk, ktorým býva cena. Záujemcovia mali v takomto prípade sťažené možnosti zúčastniť sa konkrétneho verejného obstarávania vzhľadom na zmätočnosť určenej PHZ, a teda aj vzhľadom na finančné limity verejného obstarávateľa ako rozpočtovej alebo príspevkovej organizácie, ktoré mohol použiť ako cenu za obstarávaný predmet zákazky. Ak žalovaný toto pochybenie kontrolovaného identifikoval a sám nevedel s istotou určiť, ako kontrolovaný postupoval pri výpočte PHZ (150.000,- € / 180.000,- €), bolo na mieste v tejto časti vyhovieť námietkam žalobcu.

54. Ďalším pochybením kontrolovaného bolo nesprávne uvedenie ustanovenia pri vysvetľovaní informácií uvedených v súťažných podkladoch alebo inej sprievodnej dokumentácii. Kontrolovaný v súťažných podkladoch uviedol odkaz na ustanovenie § 48 zákona č. 343/2015 Z.z., ktoré sa aplikuje pri vysvetľovaní pri nadlimitných zákazkách. Kontrolovaný však vyhlásil verejné obstarávanie na predmet podlimitnej zákazky „Stravovacie poukážky pre zamestnancov Slovenského technického múzea“, pri ktorom sa aplikuje § 113 ods. 7 zákona č. 343/2015 Z.z. Žalovaný uvedený postup kontrolovaného označil za rozporný so zákonom č. 343/2015 Z.z., nakoľko však neprišlo k využitiu tohto zákonného inštitútu zo strany uchádzačov a záujemcov, podľa žalovaného toto porušenie zákona nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania a vzhľadom na štádium verejného obstarávania, nariadenie odstránenia protiprávneho stavu by sa míňalo účinkom.

55. Podľa názoru správneho súdu žalovaný v tejto časti vec nesprávne právne posúdil. Nevyužitie inštitútu vysvetľovania informácií uvedených v súťažných podkladoch alebo inej sprievodnej dokumentácii nemôže ospravedlniť pochybenie kontrolovaného uvedené v súťažných podkladoch, kedy nesprávne odkázal na § 48 zákona č. 343/2015 Z.z., ktoré sa však uplatňuje pri nadlimitných zákazkách, hoci mal správne uviesť § 113 ods. 7 zákona č. 343/2015 Z.z., keďže ide o podlimitnú zákazku. Tieto ustanovenia upravujú odlišné postupy (vysvetlenie informácií potrebných na vypracovanie ponuky, návrhu a na preukázanie splnenia podmienok účasti pri nadlimitných zákazkách, a vysvetlenie informácií vo výzve na predkladanie ponúk, v súťažných podkladoch alebo v inej sprievodnej dokumentácii pri podlimitných zákazkách) a lehoty na vysvetlenie (šesť dní pred uplynutím lehoty na preukázanie splnenia podmienok účasti pri nadlimitných zákazkách, resp. štyri dni ak sa použije zrýchlený postup,

a tri pracovné dni pred uplynutím lehoty na predkladanie ponúk pri podlimitných zákazkách). Ich cieľom je zachovanie procesných aj hmotných práv uchádzačov v procese verejného obstarávania. Uvedené pochybenie je podstatné a v spojení s prvou chybou týkajúcou sa zmätočného určenia PHZ (uvedené vyššie) vzbudzuje pochybnosti o správnosti súťažných podkladov v časti určenia PHZ, ceny obstarávanej zákazky a definovania podlimitnej / nadlimitnej zákazky.

56. Správny súd sa na základe uvedených dôvodov nestotožnil so záverom žalovaného, že uvedené pochybenia nemali vplyv na zákonnosť verejného obstarávania na predmet "Stravovacie poukážky pre zamestnancov Slovenského technického múzea" vyhláseného vo Vestníku verejného obstarávania č. 37/2020 dňa 12.2.2020 pod značkou 9516-WYS. Práve naopak, zmätočnosť určenia PHZ v rozpore s § 6 zákona č. 343/2015 Z.z. ako aj nesprávne označenie právnej normy k vysvetleniu informácií pre nadlimitné zákazky, hoci by malo ísť o podlimitnú zákazku, svedčia o chybne vyhlásenom verejnom obstarávaní, pričom nedošlo k náprave pochybení na základe podanej žiadosti o nápravu ani na základe námietok.

57. Správny súd vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov dospel k záveru, že žalovaný nesprávne právne vec posúdil v časti pochybenia kontrolovaného pri určovaní PHZ a určenia postupu pre vysvetľovanie informácií. Z týchto dôvodov správny súd zrušil prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie žalovaného a Rady žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c/ SSP a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 3 písm. a/, ods. 4 SSP.

58. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu (§ 191 ods. 6 SSP). V ďalšom konaní správny orgán opätovne vec posúdi, zamieria sa na riadne zistenie skutkového stavu veci a vo veci rozhodne.

59. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

60. Ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu neuložil takú povinnosť, pre ktorú by mu vznikli v konaní trovy (§ 169 SSP).

61. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).